

„Pozri... tajomné lietadlo!“ prerušil ho Patrik a ukázal na oblohu. „Chcel si ho vyfotiť. Tak to už konečne sprav!“

Luk zrazu ožil. Chvatne hľadal fotoaparát.

Bea sa ešte vždy uprene dívala nahor. „Tá vec... to je totálny horor!“ vyhlásila. „Ako to, že to vôbec svetielkuje?“

„S teleobjektívom ho úplne priblížim,“ sľuboval Luk. „Potom si tú rachotinu môžeme prezrieť podrobnejšie.“

Nebolo z toho však nič. Foťák s teleobjektí-

vom totiž ležal na stole v Lukovej hotelovej izbe a Luk mal so sebou iba polaroid. Napriek tomu urobil fotku.

Asi po minúte, odkedy sa lietadlo zjavilo, opäť zmizlo v tme.

Bea prehltna. „Viete, čo to pre nás znamená?“ spýtala sa chalanov. „Kto raz uvidí tajomné lietadlo, musí rátať s tým, že sa mu prihodí strašné nešťastie. Doteraz to tak bolo. A nám sa stane to isté.“

„A... a... ale prečo?“ vyľakal sa Patrik.

To presne nevedela ani Bea, no hovorilo sa to. Striaslo ju.

V túto noc už ani jeden z nich nepomyslel na spánok.

Tigrí tím bol práve na brehu tajomného Lilleborského jazera v Nórsku. Zatiaľ čo rodičia troch detektívov spali v hoteli vzdialenom niekoľko kilometrov, Luk, Patrik a Bea stanovali túto noc pri jazere.

Silným fúkaním sa im opäť podarilo rozduchať oheň. V tejto desivej noci nutne potrebovali svetlo a teplo plameňov.